

Moció de la Crida per Sabadell al ple en defensa de mesures urgents per fer créixer el parc d'habitatge públic

Als Països Catalans patim una crisi d'habitatge que està provocant situacions crítiques a la classe treballadora. Durant els últims anys el preu de l'habitatge ha pujat dràsticament fins a superar els nivells viscuts durant la bombolla immobiliària del 2008, un dels sectors més afectats són les persones que viuen de lloguer, valor que ha superat amb escreix les dades de 2008 i amb una tendència continua a l'alça, però també les persones amb hipoteca que viuen un nou ofec constant. A Catalunya el preu del lloguer durant els últims deu anys s'ha gairebé doblat (el 2013 el preu per m² era de 8,5€). A Sabadell el preu de l'habitatge i els seus augments no són una excepció, durant els últims anys el preu del mercat de lloguer ha augmentat un **54,2%** arribant a **800€** de mitjana.

Juntament amb aquesta situació, els salaris de les treballadores o bé s'han mantingut igual o bé han pujat de manera molt minsa deixant a milers de persones incapaces d'afrontar l'augment del cost de vida, especialment dels aliments. En conseqüència, els desnonaments han augmentat fins al punt que, només al Principat, es produeixen **20 desnonaments cada dia**.

Aquesta manca d'accés a l'habitatge digne i el fet que centenars de famílies són expulsades de casa seva, contrasta amb els rècords en nombre de turistes que rebem al nostre territori. Exceptuant l'any 2020-2021 a causa dels efectes de la COVID, l'última dècada ha estat marcada per un creixement constant de turistes, especialment l'any 2019 i 2023. **El 2019, aproximadament, vam rebre un total de 48 milions de visitants a Catalunya, 26 milions al País Valencià i 26 milions a les Illes.**

Segons el Cens d'Habitatges de l'INE, **el 13,29% dels habitatges de Sabadell no són d'ús residencial**, utilitzats per a usos turístics, segones residències, estan buits, etc. D'aquests, **5.644 habitatges estan buits, 1.603 s'utilitzen menys d'un mes l'any i 5.078 són d'ús esporàdic** (es fan servir menys de tres mesos l'any). Hi ha una clara correlació entre la crisi d'habitatge i la utilització que s'està fent dels habitatges. Entre els motius que ens porten a aquesta situació hi ha l'herència d'un model residencial articulat entorn de mesures desplegades durant els darrers 50 anys que han conduït a la mercantilització de l'habitatge.

Aquest model, que fa prevaler el benefici econòmic, mitjançant la propietat privada, per sobre dels drets fonamentals de les persones. Davant el fals relat que la solució a l'augment de preus és la construcció desmesurada, la nostra proposta i la de qualsevol govern o força que vulgui plantejar una política transformadora, ha d'anar en el camí contrari i apostar de manera clara i sense embuts per recuperar la sobirania residencial, cosa que passa necessàriament per la desmercantilització de l'accés a l'habitatge, i en concret en aquest cas per recuperar tots els habitatges que marcàvem anteriorment, per a ús residencial a través del decreixement turístic i la lluita directa contra els acaparadors d'habitatges.

La lògica mercantilista que veiem en l'accés a l'habitatge també la podem traslladar a tots els altres usos que es fa del sòl. Això es tradueix en el fet que totes les intervencions, planificacions i projeccions que es fan al nostre entorn responen a la generació d'expectatives immobiliàries i al seu benefici. Cal revertir aquesta dinàmica i fer possibles uns barris i uns pobles habitables, que no responguin exclusivament a la lògica del benefici capitalista, sinó a les necessitats de qui els habita.

Gran part de l'estratègia de treball passa per l'augment del parc d'habitatge públic. Calen més eines d'incidència sobre el preu de l'habitatge, però cal ser conscient que tenir un important parc d'habitatge públic de lloguer ajudarà a moderar els preus de mercat privat. Així, la generació d'habitatge social és una urgència a tot el país i s'han de fer esforços en tots els sentits per aconseguir-ho. A més, tota política d'habitatge hauria de disposar d'objectius clars i mesurables, d'una dotació pressupostària suficient per desenvolupar-los, d'un compromís polític del ple de l'Ajuntament a llarg termini, i d'un seguiment i avaluació.

Per dotar-se d'aquest parc públic d'habitatge social és imprescindible abordar la mobilització de l'estoc d'habitatge buit. Alhora, en cas que fos necessari, també es poden establir mesures que pressionin la propietat privada i obstaculitzin que l'habitatge esdevingui un producte de mercat. Per això és necessari l'articulació de serveis que es guïïn per principis públics, comunitaris i cooperatius.

Denunciar que l'actual marc jurídic en matèria d'habitatge no permet dotar-se de la cobertura legal suficient perdut a terme expropiacions definitives ni temporals d'habitatges buits i que, per tant, és urgent aprovar una nova llei catalana d'Habitatge que ho contempli i blindar les competències del Parlament i de les administracions locals en aquest àmbit.

Tot això és absolutament necessari, però fa anys que es diu sense poder fer una intervenció massiva i radical, els costos, els recursos, els processos administratius alenteixen la resposta necessària.

És per això que sense voluntat d'entrar al desplegament del pla local d'habitatge, de totes aquelles mesures, tempos i recursos en què s'han de dur a terme, proposem que l'ajuntament **lideri un front municipal en l'àmbit del principat, que pugui ser pioner en l'exigència de mesures urgents que acabin amb l'habitatge buit allà on hi ha problemes d'accés a l'habitatge.**

Per tots aquests motius, proposem al Ple municipal els següents acords:

Primer.- Que l'Ajuntament dirigeixi una petició formal al govern de l'Estat Espanyol i de la Generalitat de Catalunya perquè treballin per habilitar mecanismes urgents d'expropiació de l'habitatge buit de grans tenidors.

Segon.- Que aquestes peticions es facin arribar en còpia a tots els grups municipals i a totes les entitats de la ciutat.

Tercer.- Que aquestes peticions es facin arribar en còpia a tots els municipis de Catalunya.

No obstant això, el Ple resoldrà.

Anna Lara Llonch

Portaveu del grup municipal
de la Crida per Sabadell